



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-04-27777 דבוש נ' מע"מ ת"א 3

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

המערער
משה דבוש

ע"י ב"כ עו"ד גד ברמי

ג א ז

המשיב
מנהל מע"מ ת"א 3
ע"י ב"כ עו"ד שירה גוטليب

1

2

פסק דין

3

4

.1.

לפני עורך על החלטת המשיב בהשגה שהגיש המערער, על שומות מס בסך של 127,073₪ שהוצאה, בקשר עם 29 חשבונות מנקס החשבוניות של המערער, שהוצאו בחודשים ינואר 2007-אפריל 2007, ועל יסוד סעיף 77 לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1977 (להלן: "חוק מע"מ"). לטענת המערער החשבוניות הן "פיקטיביות", שכן הונפקו ע"י אחר, שלא בידיעתו, הרשותו והסכמו ומשום כך יש לפטור אותו מתשלום מס העסקאות בגיןן.

10

11

העובדות הדרושות לעניין

.2.

המערער היה שותף ביחיד עם אחרים בעסק של מitan כוח אדם לאבטחה במועדונים בשם "בסט מאבטחים" (להלן: "העסק").

14

המערער טוען כי נכנס כשותף בעסק בחודש ינואר 2007, כאשר החלו בעסק הוא ובע. עם כניסהו לעסק, הוא פתח תיק עסק ממושה במум, כאשר התיק נרשם רק על שמו של המערער, ולא בלבד עם יתר השותפים או ציון השותפים כעוסקים יחד איתו. בנוסף, פתח המערער גם חשבון בנק לצרכי העסק, וגם החשבון הוא רק על שמו, ומבליל שהשותפים הם צד לחשבון. בחלוף מספר חודשים, באפריל 2007, הודיע המערער לרואה החשבון של העסק, כי יש לסגור את תיק העסק המורשה של העסק, לאחר שגילה כי הוצאו חשבונות שלא באישורו.

21

22

עמדת המערער

.3.

המערער טוען כי מי שהיה המוציא והמביא בעסק הוא יצחק ואזנה (להלן: "וואזנה"). לעומת המערער, ואזנה עמד בקשר עם הלקוחות, דאג שייסופקו להם שירותים שמירה מטעם העסק, המערער מסר לוazna את פנקס החשבונות של העסק, ואזנה הוציא את החשבונות, גבה את

1 מתוך 7

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו**

ע"מ 10-04-27777 דבוש נ' מע"מ ת"א 3

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

הכפifs מהלכות וצדקה. המערער, לדבריו, התלווה לאזנה בפגישות החודשיות אצל רוי'ח שם מסרו הדוחות השוטפים, הוא חתם על השיקים בשם העסוק, הגם שלגרסתו הוא לא היה מעורע בפרטיה החשבוניות אותן הוציא ואזנה. לימים הסתבר לו שמדובר בחשבוניות שוואה הנפיק עבור העסוק בתקופה ינואר 2007-אפריל 2007, נכון גס 29 חשבוניות פיקטיביות, קרי חשבוניות שמאחריהן לא קיימות עסקאות אמת, ולא שלומה לעסק כל תמורה עבורו, קרי ואזנה עשה שימוש שלא כדין בפנקש החשבוניות של העסוק. משכך טוען המערער כי אין לחיבתו במס עסקאות בגין אותן החשבוניות (להלן: "החשבוניות הפיקטיביות").

יאמר כי נגד ואזנה הוגש כתוב אישום בבית משפט השלום בתל אביב יפו (ת"פ 4397/08). בכתב האישום יוחסו לאזנה בין היתר, הוצאות חשבוניות פיקטיביות, אך לתקופה המואחרת לתקופה של החשבוניות הפיקטיביות נשוא העරוע. ואזנה הורשע על פי הודהתו, ונזר עליו ביום 4.1.11, עונש מאסר בפועל וכן קנס כספי.

עדות המשיב

.4

המשיב מכחיש כי מדובר ב"הוצאות חשבוניות פיקטיביות". לעומת זאת, כל החשבוניות משרתות עסקאות אמת, ומכל מקום המערער לא הרים את הנטול להוכיח אחרת ומשום כך אין לפטור אותו מתשולם מס העסקאות בגין. המשיב ממשיך וטען כי המערער גם לא הוכיח שהוא שותף בעסק מכל מקום, אם היה רק שותף, או כי שחשוטיפים האחרים הם אנשים מפוקפקים שאינם יכולים להיות רשומים כעסקים ב眞, כמו גם אינם יכולים לפתח חשבון בנק, ובוודאי נתן את שמו לכיסות, כדי שהעסק曠 רק עליו, עוסק רשום יחיד. משכך, עליו החבות לשאת בחובת הדוחות ותשולם המשם המגיעים למשיב.

כל צד הגיע תצהיר מטעמו. המערער הגיע תצהיר שלו ואילו מטעם המשיב ניתן תצהיר של מר אייגר. לתצהיריהם צורפו גם הודיעות קירה ב眞, ובכללם המערער ואזנה.

המחלקה

.6

השאלה הדורשת לעניין האם המערער חייב בתשלום מס העסקאות, שעה שוואה ניהל את העסוק, והוציא למועדת המערער חשבוניות פיקטיביות. بغداد המחלקה, יש להידרש לשאלת האם המערער היה שותף כగรสתו ולא בעליים היחיד של העסוק, האם אחראי להתחנות, לדוחות ולתשלים המס כלפי המשיב.


בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ע"מ 10-04-27777 זבוש נ' מע"מ ת"א 3
לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1

בהתאם לתקנות מס ערך מוסף (רישום) תשל"ו-1976 (להלן: "תקנות מע"מ"), הרישום מהווה הודאה בדבר חובת הדוחה ותשלוט המיס על מי שרשום כעובד וכאמור בתקנה 2(א) לתקנות מעם, וכל שהעסק משנה את מעמדו עליו לידע את המשיב וככובע בתקנה 8(א) לתקנות. בשורת פסקי דין נקבע כי אדם הפותח תיק העוסק על שמו, יוצר מצג כלפי המשיב לפיו עליו חובת הדוחה ותשלוט המיס. ככל שהעסק משאל את שמו לאחרים, הוא לוקח על עצמו סיכון, שאם יעשה על ידי אחרים שימושו שלו כדין בשמו ובבנקסיו, הוא יהיה מחויב לפעולותיהם של אותם אלה שהתריר להם לעשות שימושו בשמו ובבנקסיו.

בעו"ש 179/94 **עבדalgoני חיר נ' מע"מ [1996]**, נקבע על-ידי כב' השופט בין כי: "אין זה מעוניינו של המשיב לבדוק את מערכת היחסים שבין העובך הרשות לבע"ע, אם מעל אחד העובדים באימון שננתן בו העוסק... גם אם נניח שرك סמיר נהנה מעשי המרמה ולמעורער לא היתה כל טובת הנאה מהם, אין בכך כדי להעלות או להוריד".

14

בעו"ש (ת"א) 1050/05 **נייזי נ' מע"מ [2006]** קבע בית המשפט כי אדם המשאל את שמו מרצון לבעל העסק האmittel, וזאת לצורך רישום במע"מ, יהיה הנרשם חייב בתשלוט המע"מ הנגור מטעם העסק: "כב' הנשייא גוון קבע כי גם הוא מקבל את גירושת המערערת על פיה בחרה להשאל את שמה, כפי שבס מקורה שבפניו, הרוי שאינו בכך כדי לפטור אותה מאחריות שהסכימה לשאת בה כאשר נרשמה במע"מ בעוסקת. הרישום מהווה למעשה הצהרה של הנרשם כי הוא החיב בדינוי בתשלוט המיס".

21

כן ראה ע"ש (ת"א) 1307/93 **ויקטור ערמים נ' מנהל מס ערך מוסף**, ע"מ (ב"ש) 1525/09 **וועגלי נ' בית המכפץ אשדוד** [2011].

25

באישור למקורה שלפניי: המערער השאל במועד את שמו לשוטפיו, תוך שידע כי מדובר באנשים מפוקפקים, שמנועים לפתוח תיק עסק מורשתה על שם, ומסיבה זו הוא דם פתח את חשבון הבנק של העסק על שמו ללא צירוף השותפים. אמנס המערער טען שלא היה מודע לצורך לרשום את השותפים האחרים כעוסקים, אך אין בידי לקבל את טענתו. מחקרים המערער עולה באופן חד משמע כי הוא ידע על הבעיות של השותפים. כך אמר בעמי 9 שורות 29-32:

"...**ידעת שבסט מאבטחים בע"מ יש להם בעיות, סגורו את תיקם שלהם בכל רשותיהם המיס. לשגיא או ומר תועמי שהיו הבעלים של בסט מאבטחים**"



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-04-27777 דבוש נ' מע"מ ת"א 3

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 ובהמשך, בעמ' 10 שורות 15-16 ביחס לשותפים האחרים, העיד המעורער :

2 "כִּי שגיא או ר לא יכול היה לפתח חשבון וינוֹן לא יכול לפתח חשבון..."

3 לא כל שכן, המעורער אישר שהוא מודע לכך שעליו לפנות על השותפים (עמ' 10 שורות 16-17).

4 המסקנה שהמורער נתן את שמו לעסק על מנת שהוא ישמש את העסק כלפי הרשות ובכללים
5 המשיב. לפיכך, אין המעורער יכול להתנוּר בדיעבד מאחריות לתקינות החשבונות.

6 שוכנעתי אףו כי המעורער אחראי להנהלות העסק לרבות ואזנה, עת בחר להשאל את שמו לאחר
7 ואפשר לו אחד לעשות בו שימוש, לרבות בכל הנוגע לחזאת החשבונות. המעורער ידע על
8 הבעיתיות של ואזנה, המונעת ממנו להיות רשום כעוסק, כמו גם יכול להיות בעל חשבון בנק
9 וחrif זאת נתן לו לדברי יד חופשית, מסר לרשותו את פנס החשבונות ללא כל פיקוח וברוחה
10 מצידם, ולהנפיק את החשבונות. ככל שהמורער לא פיקח כיאות על ואזנה, אין לו אלא לבוא אל
11 עצמם בטרונה.

12 מעבר לדריש ;

13 לטעמי, גם לא עלה בידי המעורער להוכיח כי לא היה מעורב בעסק. נחפוך הוא מהראיות עליה
14 אחרת. כך המעורער העיד כי התלווה לו אזנה לפגישות עם רויית, הוא זה שחתרם על השיקים של
15 העסק, ומשכך, טענתו כי לא היה מעורב, לא הוכחנה כאמור. יתר על כן מדובר במספר לא מבוטל
16 של חשבונות פיקטיביות בתקופה קצרה, והמעורער לא סיפק הסבר המニア את הדעת כיצד לא
17 הבחן בחזאת כמות כה גדולה של חשבונות פיקטיביות ומבליע שבಗין חשבונות אלה, לא נכסנו
18 תקבולילים לעסק.

19 גם דין טענת המעורער לפיה הוא אחראי רק ביחס לחלקו בעסק, להידוחות. בהקשר זה טען המעורער
20 שהחוריותו היא רק חלקו היחסיבי בעסק, קרי 25% הימנו אך אין כל ראייה וsmith של ראייה התומכת
21 בטענת המעורער; בין הסכום בכתב שיואוש את הטענה ובין עדות מהימנה אחרת שבית המשפט יכול
22 להשתכנע מנכונותה. לмотור לצין שהנintel להוכחת הטענה רוויז על כתפי המעורער. משכך, אין מקום
23 אלा לקבוע כי המעורער הוא האחראי לעסק. תהיות נספנות בהקשר זה על התנהלות המעורער ניתן
24 למצוות גם בהמשך עדותיו. כך כאשר נשאל איך מותיישבת גרסתו לפיה הוא אחראי רק לחלקו, עם
25 הדיוקנים לפיהם כל הפעולות של העסק היא רק על שמו,, הודה כי "יכול להיות שהמחשبة אינה
26 נכונה" (עמ' 13 שורות 11-7).

27

28

29

30

31

32

33


בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-04-27777 דבוש נ' מע"מ ת"א 3

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 המערער גם לא הרים את הנTEL להוכיה שמאחורי החשבוניות לא קיימות עסקאות כגירסתו.
 2 המערער מטעמים שהמורים עמו נמנע מלבדוק עם מבעלי החשבוניות אם אכן ניתנו להם שירותים
 3 מוחשך. בהקשר זה האציין כי ב"כ המדינה טען בהליך הפלילי שהוגש נגד ואונה שהתקו הוגש, כי
 4 התשובות בגין החשבוניות הפיקטיביות נכו על ידי העסוקים השונים. על המערער היה לפנות
 5 לאותם ל��וחות של העסק להם ניתנו החשבוניות הפיקטיביות, ולהודיעם בבית המשפט, ולהוכיח
 6 שהחשבוניות שהפקיד להם, אין משקפות כגרסתו עסקאות אמת. המערער, מטעמים
 7 שהמורים עימיו, נמנע לעשות כן, ולא טרח לבדוק ولو את אחד מאות אלה שקיבלו, לטענתו,
 8 חשבוניות פיקטיביות מהעסק שאכן לא הסתירה אחר החשבוניות עסקת אמת.
 9
 10 לא התעלמתי מטענת המערער לפיה הוא אינו מכיר את ל��וחות העסק להם ניתנו החשבוניות
 11 הפיקטיביות וכן אינו יכול לבדוק אותם אם הייתה עמש עסקאות אמת, אך אין כדי לקבל הסבו.
 12 ראשית, פרטיהם ל��וחות מופיעים בכל חשבונית כך שנייתן לאחר את הלקוחות. בהקשר זה האציין
 13 כי המערער הופנה בחקרתו ל��וחות שונות של העסק, ונשאל האם בירר עם אותן ל��וחות האם
 14 קיבלו שירותים מהעסק כמוופיע בחשבוניות, אך הוא לא בדק זאת (עמ' 10 שורות 21-26; עמ' 21
 15 שורות 7-3). בנוסף, המערער העיד כי במשרד העסק הייתה מנהלת חשבוניות וכן רואה חשבון אשר
 16 לו הוגש מדי חדש בחודשו החשבוניות, כך שנייתן היה לאמת ולבירר אתיהם פרטיהם ל��וחות.
 17 הדעת נוננת שיש ברטסט לכל אחד מלקוחות העסק לא הייתה כל מניעה בידי המערער,
 18 כבעליהם של העסק לקבל את ברטסטות הלקוחות ולברר עמש האם ניתנו להם על ידי העסק שירות
 19 אבטחה בגין הונפקה החשבוניות. לפחות היה על המערער לזמן את ואונה או את מנהלת החשבוניות
 20 לעודות על מנת לשפוך אוור על אותן ל��וחות, ביצוע עסקאות אותן וכדומה.
 21
 22 עוד אקשה, אם לעומת זאת הוא לא מכיר את הלקוחות והעסקאות שנעשו אתם, היכיזד הוא
 23 יכול להזות שדווקא 29 חשבוניות מכלל החשבוניות שבבנקס החשבוניות של העסק הן פיקטיביות
 24 ואילו יתר החשבוניות משקפות עסקאות אמת ?
 25
 26 לא התעלמתי מטענת המערער לפיה זה שהتلונן לפני הרשות על הוצאה החשבוניות
 27 הפיקטיביות, אך אין בעובדה זו כשלעצמה כדי לפטור אותו מהוכחה כי עסקיהם בחשבוניות
 28 פיקטיביות.
 29
 30 עוד נתתי דעת ליטען ב"כ המערער הנסמך על סעיף 42 א' לפקודת הראיות, אך לא ראייתי בהוראה
 31 האמורה כדי לסייע למערער. ואונה הורשע על סמך הודהתו ומבעלי קביעת ממצאים באשר
 32 למעורבותו או לדיינותו של המערער בנוגע לחשבוניות הפיקטיביות. זאת ועוד, החשבוניות נשוא כתוב



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-04-27777 דבוש נ' מע"מ ת"א 3

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

האישום הוצאו מחודש מאי 2007 ואילך, ואילו החשבונות נשוא העරעור הוצאו בחודשים ינואר 2007-אפריל 2007. לא כל שכן, לגבי האחרונות אף נתען באישום הראשון כי הן הוצאו "ברשות דבוש" (המערער-א.א.).

בשולי הדברים: 12. בעדותו של המערער התגלו סתיירות ואי דיקרים, אשר גם בהם יש כדי להקשות על קבלת גרטנו. אדגים מקצת אלה:

כך היו סתיירות בעדותו באשר לאופן בו הגיעו פנסקי החשבונות לידי ואזנה. בעמ' 12 שורה 17 טען שהוא נתן לוازנה רק את הפנסקים שהיו במשרד, בגין דבריו בחקירתו אצל המשיב, שם אמר כי הזמין את הפנסקים בבית הדפוס וכי שאף אותם היה ואזנה והוא קיבל אותם. לא היה למערער הסבר לשינוי בגרסאות, עת נשאל על כך בעמ' 12 שורה 26, והשיב כי ואזנה הוא שלחק את הפנסקים. אצין כי מדובר בעניין עקרוני להליך של מסירת הפנסקים מהם הוצאו החשבונות שנטען כי הן פיקטיביות ומוצפה היה שగרטנו של המערער תהיה קוחרנית וסדרה.

במסגרת תצהירו טען המערער "אני נכסתי בשותף בעסק פעיל של אבטחה", מבלי לציין את חלקו בשותפות כמו גם זהות השותפים האחרים. בחקירהו טען "היות שאיני בינוואר 2007 לחתבי 50% מבעלי עסקים בע"מ ממותג...". (עמ' 10 שורה 5). דא עקא, בהמשך העיד "אני חזר ואומר, שפתחתי עסק מורשת, בהכל, בחלוקת של 25% מההכנסות דיווחתי בחשבונות בסט מבעלי עסקים משה דבוש עסק מורשת...". (עמ' 13 שורות 9-10). ושוב, לשאלת בית המשפט האם נחטע הסכם לפיו הינו שותף בחלק מהעסק השיב: "יש לנו הסכם, לא חתום בנייר, אלא בעל פה. למעשה הכוורת של לקיחת 50% מחב' בסט מבעלי עסקים בע"מ כhab' שלא יכול מישחו אחר לפתח אותה ולפעול בה עסק של אבטחה.". (עמ' 14 שורות 11-12) הסתובבו במענה לשאלות שהן בבחינת פרטיט אלמנטאריים מעיבה על מהרמנותו.

גם תשוביתו באשר למידת מעורבותו והתנהלותו בעסק, מול השותפים האחרים אין מתיישבות עםeschel היישר וניסיון החיים. מחקרו עמי 12 שורות 2-7 לפרטוקל עליה כי כל פנסק חשבונות הכליל 50 חשבונות. הויאל והמערער העיד כי התולוה מדי חדש לאזנה לפגישה עם רוי'ח בה נמסרו לו החשבונות מאותו חדש, מצופה היה כי יבחן שחשיבות החשבונות, וכי הסדר הרץ של החשבונות אינו כזה. המערער בתשובתו, פטור את עצמו בתשובה שאין בה ולא כלום "את צודקת לחלוין. לא הסתכלתי, לא עקבתי, לא ראייתי. היום אני לא ארשא מה שקרה.". (עמ' 12 שורות 2-7).

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו**

ע"מ 10-04-27777 דבוש נ' מע"מ ת"א 3

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1

סוף דבר .13

2

מכל הטעמים האמורים, הגעתו איפוא למסקנה כי אין מנוס אלא לדחות את העורר.

3

4

5 המערער יישא בהוצאות המשיב בסך 12,500 ש"ח.

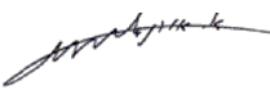
6

7 ניתן היום, ל שבת תשע"ב, 23 פברואר 2012, בהעדר הצדדים.

8 המצירות תשלוח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

9

10



11 איתן אורנשטיין, שופט
12
13
14
15
16
17

7 מתוך 7